

bliver foretaget ved Præmieuddelingen. Der blev ganske vist under Forhandlingerne om denne Sag yttret, at man ikke ønskede en Afgjørelse af, hvem der skulde have Præmierne, lagt i en enkelt Institutions Haand, og man har navnlig ment, at der ogsaa kunde gives andre end Landbosforeningerne, som maatte kunne deltage i Bedømmelsen deraf, ligesom man ogsaa har yttret den Formening, at det maatte kunde være rigtigt at dele Vandet i to Dele og uddele større Præmier i det Hele, det ene Aar paa det ene Sted, det andet Aar paa det andet. Hvad det Første angaar, har jeg henvendt mig til Landhusholdnings-selskabet for at skaffe mig Underretning om, hvorledes Stemningen er i Landet for en saadan Foranstaltning, og det er da blevet besvaret derhen, at det er ikke blot ved Bedømmelsen af de Paagjældendes Udkomst til at faae Præmie, at de paagjældende Tilshynsmænd eller Delegerede virke, men Meningen er, at de skulle føre et jævnligere Tilshyn med, hvorledes Præmieuddelingen og den Anvisning, der gives i Forbindelse dermed, virker i hele Landet. Det er nemlig ikke blot Meningen, at de, som sagt, skulle give Forslag til Præmieuddelingen, men ogsaa, at de skulle vejlede de Paagjældende, og det er meget ønskeligt, at de ved jævnligt Tilshyn se, hvorledes denne Vejledning frugter, og anvise de Paagjældende, hvad der kan være nyttigt for dem til deres Bedrifts bedre Gang. Den sidste Del af Virksomheden vil naturligvis fuldstændig tabe sin Betydning, naar der kun hvert andet Aar lader sig uddele Præmie, og i Forbindelse dermed Tilshyn og Vejledning skal ydes. I det Hele taget blev Resultatet af denne Forespørgsel hos Landhusholdnings-selskabet ikke blot denne Bemærkning, men tillige den, at man ansaa det for rigtigt, at som hidtil Bedømmelsen blev lagt i Landbosforeningernes Haand som dem, der maatte formodes i og for sig at have størst Evne og Indsigt i de paagjældende Forhold. Naar man havde gjort Anthyndning til, at Amtsrådene maatte ved Delegerede ogsaa kunde føre Tilshyn med de Sager, blev det bemærket, at det var dog tvivlsomt, om det vilde være Tilfældet, da Amtsrådsmedlemmerne jo ganske vist ikke vare valgte med Hensyn til saadanne Bestillinger, men at det i højere Grad maatte kunne ventes, at Landbosforeningerne, hvis Hverv og Opgave det var at fremme Landbrugets Vel, vilde kunne udføre denne Bestilling. Men i det Hele mente man, at det var rettest ikke at foretage nogen Forandring. Man mente, det var gaact jævnt godt hidtil, og at der ikke havde været noget Væsentligt at udsætte paa den Maade, hvorpaa Bevillingen var bleven anvendt, og

at man ønskede, at det i det Mindste for en Tid maatte gaa som hidtil, indtil man gjen-nem de forventede statistiske Døphsninger, som fremkom, kunde faae det taget under Overveielse, om der skulde ske Forandring i den hidtil brugte Methode. — Jeg maa beklage, at det ærede Udvalg ikke har fundet Anledning til at gaa ind paa den foreslaaede Forhøielse af Bederlaget for Assistenten i Landøkonomi ved Landbohøjskolen. Saavidt jeg kan se, vil det falde ind under de Sager, som der principmæssig ikke bliver taget Hensyn til. — Med Hensyn til Bevillingen til Tilvebringelse af nøiagtige Stambøger over Tilleggsdyr af Heste, Kvæg osv. maa jeg bemærke, at de Bevillinger, som ere blebne givne de foregaaende Aar, have de paagjældende Foreninger jo ventet fortsatte, og det er klart, at saadanne Stambøger tabe al Betydning, naar de ikke kunne fortsættes, naar der skal overspringes Aar, hvor man paa Grund af manglende Midler ikke kan holde dem gaaende. Jeg skal og kan i dette Øieblik ikke udtale mig om, hvorvidt det er muligt, at disse Arbejder ville kunne udføres ved de Midler, som staa til de paagjældende Foreningers Raadighed; men skulde der ske Brud i Udviklingen, blive Hul i Beretningen, er det, der er gjort, til ingen Nytte. Det er af den Grund, jeg meget vilde ønske, at det ærede Udvalg vilde tage under fornyet Overveielse, om der dog ikke var Grund til at gaa ind paa det i sig selv ikke betydelige Tilskud, naar man tager Hensyn til Sagens Vigtighed, der jo er almindelig anerkjendt, og, som jeg tror, heller aldrig er bleven negtet her i dette Thing. — Det ærede Udvalg har gjenoptaget Bevillingerne til at sætte Dyrlæger istand til at rejse i Udlandet og til et nøiagtigere Tilshyn med Udførselshavnene. Jeg har selvfølgelig ikke Noget imod at modtage disse Bevillinger, de skulle blive anvendte efter deres Siemed, forsaavidt der viser sig Trang dertil. Med Hensyn til Dyrlæger kan det ikke være tvivlsomt, at Bevillingen vil kunne anvendes, da det altid vil kunne siges at være nyttigt for de paagjældende Mænd at gjøre sig bekendt med de Resultater, Veterinærvidenskaben ogsaa paa andre Omraader er kommen til i Udlandet. Med Hensyn til det nøiagtigere Tilshyn maa jeg forbeholde mig en nærmere Overveielse af, hvorvidt der er Anledning til at gjøre nogen Forandring i den hidtil brugte Methode, som ikke har krævet noget Tilskud.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om de betydelig forøgede Tillæg til Adjunkt Fæderfen i Anledning af hans formentlig større